

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.905/2023/11.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. június 3.
Az ügy tárgya: emberölés bűntettének kísérlete
Terhelt: I. rendű
Első fok: Budapest Környéki Törvényszék, 20.B.80/2020/44., ítélet, tárgyalás, 2022. május 10.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 1.Bf.292/2022/6., ítélet, nyilvános ülés, 2023. február 21.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára
Rendelkező rész

A Kúria az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budapest Környéki Törvényszék 20.B.80/2020/44., illetve a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.292/2022/6. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. május 10-én kihirdetett 20.B.80/2020/44. számú ítéletével az I. rendű terheltet emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt 5 év, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 6 év

közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy az I. rendű terhelt a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. február 21-én meghozott 1.Bf.292/2022/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést 3 évre enyhítette azzal, hogy abból az I. rendű terhelt legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben az ítéltábla a törvényszék ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a II. rendű terhelt 2018 tavaszától kezdett dolgozni a cím 1 szám alatti gyár területén az egyik alvállalkozó alkalmazottjaként, közvetlen munkahelyi vezetője a sértett volt. A sértett a betegsége miatt fokozottabban érzékeny, nehéz fizikai munkára kevésbé alkalmas II. rendű terhelt szerinte nem megfelelő munkavégzését többször szóvá tette, és utalt arra is, hogy emiatt bántalmazni fogja, valamint meg is fenyegette. Ezt a II. rendű terhelt szóvá tette testvérének, az I. rendű terheltnek is, aki azért, hogy jelenlétével a sértettet elrettentse, ugyancsak ott vállalt munkát. A II. rendű terhelt és a sértett viszonya azonban nem változott, és a II. rendű terhelt továbbra is fenyegetve érezte magát.

[4] A terheltek ezért (miután ezt már korábban is fontolgatva, a sértett tartózkodási helyét előtte megtudakolták) 2018. szeptember 7-én este elhatározták, hogy másnap hajnalban a lakása közelében az I. rendű terhelt felelősségre vonja a sértettet, és mivel a II. rendű terhelt tudta, hogy a sértett egy körülbelül 20 cm-es összehajtható kést is hord magánál, az I. rendű terhelt magával vitt egy 35 cm hosszú, 1,105 kg tömegű súlyzórudat, amelynek egyik végére három db, 0,12 kg-os körmös anyát csavarozott, hogy szükség esetén használja.

[5] A terheltek 2018. szeptember 8-án 05.00 óra körül megjelentek a sértett cím 2 alatti albérlete előtt, és amikor a sértett munkába indult, utána mentek, és az utca 1 és utca 2 kereszteződése körül az I. rendű terhelt egy felelősségre vonó kijelentés után indulatos állapotba került, először ököllel az állkapcsánál és a szeme alatt megütötte őt, amelytől a földre esett. Miután felkelt, a súlyzórudat ütötte meg háromszor, a sértett pedig segítségért kiáltott. Erre a II. rendű terhelt azt mondta neki, hogy hiába kiabál, úgyis meghal. A sértett az út túloldalára menekült, amire az I. rendű terhelt a kezén, a fején, a térdén és a lábszáran is többször megütötte. A sértett a földre esett, majd felállt, és kérte, hogy ne bántsa, de az I. rendű terhelt ököllel a jobb szeme alatt megütötte, amitől a sértett az árokba esett. A II. rendű terhelt közben azt kérdezte a sértettől, hogy most miért nem kemény, de észlelve a bántalmazás erejét, megpróbálta társát visszahúzni, amely eredménytelen volt, hiszen az I. rendű terhelt ezzel akkor hagyott fel, amikor indulatát levezette.

[6] Az I. rendű terhelt bántalmazása során a sértett az alábbi sérüléseket szenvedte el: mindkét arcfél zúzódását, kétoldali pápaszem-vérömlenyt, a bal szemüregtől kifelé elhelyezkedő 4 darab, egymástól 5-10 mm távosságra lévő, kb. 1- cm-es szakított sebzést, a jobb szem felett, a szemöldökkel párhuzamos lefutású, 3 cm-es szakított sebzést, a jobb alsó szemhéjon 2 cm hosszú, haránt irányú szakított sebzést, a jobb fül mögött 6 darab, 0,5-2 cm hosszú vágott sebzést, a fejtetőn, annak legmagasabb pontján egy 2 cm hosszú, egyenes lefutású zúzott sebzést, a nyakszirt bal oldalán egy 3 cm hosszú, egyenes lefutású zúzott sebzést; ezek vetületében a jobb oldalon, a halántéki-koponyalapi területen elhelyezkedő 1 cm vastagságú kemény agyburok feletti vérzést, környezetében több apró levegőbuborékkal, a jobb oldali hátsó koponyagödörben elhelyezkedő 3-4 mm-es kemény agyburok alatti vérzést és koponyalapi törést, a jobb oldali külső hallójárat elülső részének törését, többszörös kiterjedt kétoldali arccsont-törést, mindkét oldali csontos szemüreg külső falának darabos törését, mindkét oldalon a csontdarabok szemüreg irányába elmozdulásával, a szemüregben

levegőgyülemmel, és a jobb oldali alsó egyenes szemizom törési részbe ékelődésével, a csontos szemüreg alsó peremének és az arcüregek elülső, hátsó és oldalsó falának darabos törését és az arcüregek bevérzését, az ékcsont jobb oldali röp-nyúlványának törését, mindkét oldali járomív darabos törését, számottevő mennyiségű levegőbuborékkal, az ékcsonti üreg bevérzését. A mellkas elülső felszínén, bal oldalon az emlőbimbó alatt 3-4 cm-es véraláfutást, a jobb felkar külső felszínén, a középső és alsó harmad határán elhelyezkedő 1 cm hosszú szakított sebzést, a jobb könyök hátsó felszínén, az alkar hátsó felszínére terjedő kb. 7 cm hosszú, 1 cm széles hámhorzsolást, a jobb alkar kézhati felszínén a középső harmadban elhelyezkedő 1 cm átmérőjű hámhorzsolást, a jobb kéz IV. ujj kézhati felszínén, az alapközépperc közötti ízület vetületében 0,5 cm-es hámhorzsolást, a bal könyök és alkar hátsó felszínén, számos felületes hámhorzsolást, 3 db, 2-3 cm hosszú és 6 kisebb szakított-zúzott sebzést, az alsó végtagok elülső felszínén, elsősorban a térdek környékén elhelyezkedő, számos hámhorzsolást.

[7] Az arc- és agykoponya-törések, valamint a koponyaűri vérzések büntetőjogi gyógytartama egyenként és együttesen is 8 napon túli, a tényleges gyógytartamuk kb. 4-6 hét. A koponyaűri vérzések miatt közvetett életveszélyes állapotba került, a közvetlen életveszély kizárólag azért maradt el, mert koponyaűri vérzések nem érték el a súlyosabb nyomást okozó mértéket.

[8] **II. 1.** A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában írt felülvizsgálati okra való hivatkozással.

[9] Indítványában „abszolút anyagi jogi szabálysértés” címén vitatta a terhére rótt cselekmény emberölés büntetnének kísérleteként történő minősítését, az általa helyesnek tartott testi sértés büntetéként [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] történő minősítés helyett.

[10] A büntetés törvényességének vagy törvénysértő jellegének megítélésére vonatkozó eseti döntéseket áttekintve, a BH 2011.97. szám számon közzétett eseti döntés felhívásával a vele szemben kiszabott büntetést is törvénysértőnek vélte, utalva rá, hogy a helyesnek tartott minősítés mellett a szabadságvesztés tartamát más – enyhébb - büntetési tétel keretei között kellett volna kiszabni.

[11] Indítványozta ezért a támadott határozat megváltoztatását, a terhére rótt cselekmény – életveszélyt okozó – testi sértés büntetéként történő minősítését és „jóval enyhébb” büntetés kiszabását.

[12] **2.** A Legfőbb Ügyészség a BF.1308/2023/2. számú átiratában az I. rendű terhelt indítványát részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta.

[13] Az emberölésre, illetve a testi sértésre irányuló szándék elhatárolásához a Kúria 3/2013. számú BJE jogegységi határozatában felállított szempontrendszerre való utalással kifejtette, hogy az elkövetői szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezők alapján lehet következtetni. A konkrét esetben pedig az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt még akkor is folytatta a sértett bántalmazását, amikor az már a földre került, illetve az ütésekhez használt eszköz, a támadott testtájék, a bántalmazás ereje, elhúzódó jellege mellett helyesnek látta a testi sértést meghaladó, élet elleni szándéokra levont következtetést. A BH 2023.88. számú eseti döntésre való utalással rögzítette továbbá, hogy a cselekmény végrehajtása során kialakuló rögtönös szándék ugyanúgy megalapozza az élet elleni bűncselekmény megállapítását, mint az előzetesen meglévő ölési szándék.

[14] A kifejtettek fényében nem látta alaposnak a törvénysértő minősítésre történő terhelti hivatkozást, a törvényes keretek között kiszabott büntetés pedig nem képezheti felülvizsgálati indítvány tárgyát.

[15] Erre tekintettel a jogerős ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

[16] 3. Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványban írtakat.

[17] Az ölési szándék hiánya mellett érvelve kifejtette, hogy védekezési szándékkal vitte magával a súlyzót, amikor az öccse „védelmére kelt a sértett ellen”. Lényeges körülményként értékelte, hogy a sértett ájulását követően önszántából hagyta abba a bántalmazást, míg ölési szándéka mellett azt tovább folytatta volna. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a kiváltó okok feltárásával sem foglalkoztak.

[18] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[19] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[20] 2. A büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt az eljárási törvény a 649. § (1) bekezdésben meghatározott okokból biztosítja a felülvizsgálatot. Az I. rendű terhelt indítványában visszatérően megjelenő „abszolút anyagi jogi szabálysértés” fogalmát azonban sem a törvény, sem a jogtudomány nem ismeri. Az eljárási szabálysértések oszthatók fel abszolút (feltétlen), illetve relatív eljárási szabálysértésekre (Be. 608., illetve 609. §), attól függően, hogy azok megvalósulása önmagában, vagy csak mérlegelés eredményeként, további feltételek mellett alapozza-e meg az érintett határozat hatályon kívül helyezését. Az „abszolút anyagi jogi szabálysértés” azonban tartalom nélküli hivatkozás.

[21] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont első fordulata szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést.

[22] A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg (BH 2004.102.).

[23] Ennek megfelelően a felülvizsgálati indítványnak a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétes, vagy abból ki nem tűnő tényállításai a tényállás felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadását jelentik, ekként az indítvány elbírálása során nem vehetők figyelembe. E körbe esik a Legfőbb Ügyészség átiratára tett terhelti észrevétel, amely szerint az I. rendű terhelt a kalapácsot magánál tartva „az öccse védelmére kelt”. Ettől eltérően azonban a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás alapján az I. rendű terhelt felelősségre vonás céljából kereste fel a II. rendű terhettel szemben erőszak tanúsításával fenyegetőző sértettet, akivel szemben maga lépett fel támadólag.

[24] Az irányadó tényállásban rögzített életbeli tények szem előtt tartásával kell tehát az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alapján a Be. 659. § (5) bekezdésében írt felülbírálatot elvégezni.

[25] Az irányadó tényállás pedig az ítélet egészében és tartalmilag vizsgálandó [Bfv.II.1.439/2014/6. (BH 2015.216.I.)]. Éppen ezért e tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, amelyeket az ítélet megállapított, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán a bíróság esetlegesen nem a történeti tényállásban rögzítette, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében [Bfv.II.666/2015/9. (BH 2016.163.III.)].

[26] Erre tekintettel a Kúria az irányadó tényállás részeként kezeli az elsőfokú bíróság ítéletének [11] bekezdésében írtak szerint a vád és a védelem által is elfogadott, a [12] bekezdésben írt, a szakértői véleményen alapuló megállapításait is. Így a tényállás részét képezi, hogy

- a sértett legalább 16-18 rendbeli erőbehatásra szerezte a sérüléseit,
- a sérülések közül a könyök- és térdtáji sérülések leginkább ütődéstől, a többi sérülés öklöléstől, rúgástól, tompa kemény tárgygal ütéstől alakult ki
- a bal szemüreg körüli szakított sebzések, a jobb fül mögötti vágott sebzés, a bal könyökön és az alkar hátsó felszínén levő szakított-zúzott sebzés a lefoglalt eszközre (súlyzó) jellegzetesek.

[27] 3. Az indítvány alapján eldöntendő kérdés tehát az, hogy az irányadó tényállásból kitűnnek-e az emberölés (kísérletének) ismérvei, avagy e tények alapján az I. rendű terhelt cselekvősege nem lépi túl a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő (életveszély okozó) testi sértés büntetvényének a kereteit.

[28] Amint arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen utalt, a Kúria a 3/2013. BJE jogegységi határozatának I. pontjában határozta el az emberölést a testi épség elleni egyéb bűncselekményektől. A jogegységi határozat alapján pedig – minthogy a két bűncselekmény egyaránt szándékos elkövetési magatartással valósul meg – elhatárolásuk az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján mehet végre.

[29] Elvi síkon: életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja vagy ebbe belenyugodva cselekszik. Jóllehet az életveszély, mint eredmény tekintetében az egyenes szándék elméletileg nem zárható ki, a gyakorlatban az életveszélyes eredményt érintő szándék eshetőleges (eventuális) formában jelentkezik. Abban az esetben viszont, amikor az elkövető a halálos eredmény bekövetkezését kívánja, vagy abba belenyugodva cselekszik, vagyis, ha nem az élet veszélyeztetésére, hanem a halálos eredmény létrehozására irányul a szándék: emberölés, illetőleg kísérlete megállapításának van helye akkor is, ha magatartásának folyományaként akár semmiféle sérülés nem jött létre vagy éppen életveszélyes sérülés keletkezett (3/2013. BJE jogegységi határozat az élet és testi épség védelméről, I.4. pont).

[30] Jelen ügyben pedig az irányadó tényállásban rögzített tények alapján a jogegységi határozat I.2. pontjában felsorolt tárgyi és alanyi tényezők figyelembevételével az I. rendű terhelt – eshetőleges – ölési szándékának fennállására vonható következtetés.

[31] Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e: jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége. E tények sorában kitüntetett jelentőséggel bír a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz, az elkövetés körülményei: az eszköz használata során alkalmazott erő, a sértettre gyakorolt erőhatások száma, illetve a sérülés helye és jellege.

[32] E szempontok alapulvételével a Kúria emberölés bűntettének kísérleteként minősítette azt a cselekményt, amelynek elkövetői baseballütőkkel felfegyverkezve, hármásban, rajtaütésszerűen megtámadva a sértettet, eszközeikkel legalább négy nagy erejű, célzott ütést mértek fejére, többszörös koponyacsonttörést, életveszélyes sérüléseket, maradandó fogyatékoságot eredményezve neki [Bfv.III.430/2017/7. (BH 2017.357.I.)], vagy amikor az elkövető a legalább közepes erővel használt franciakulccsal testszerte bántalmazta a sértettet, életveszélyes sérüléseket okozva [Bfv.III.227/2022/6. (BH 2023.88.II.)].

[33] A hasonló elkövetési magatartást rögzítő, a Bírósi Határozatok Gyűjteményében is közzétett kúriai döntések indokai a jelen ügyben is irányt mutatnak.

[34] A jogegységi határozatban felsorolt tárgyi és alanyi tényezőket vizsgálva a felülbírálat tárgyát képező ügyben is nyomban kiemelés érdemel az elkövetés eszközeként használt súlyzó, amelyről – a tényállásban szerepeltetett tömegének értékelésével is – elemi anatómiai ismeretek birtokában tudvalevő, hogy megfelelő irányítottsággal, erővel való használata elkerülhetetlenül halálos eredménnyel járó sérülést okoz.

[35] Az I. rendű terhelt pedig a sértett életének kioltására objektíve alkalmas eszközként értékelendő súlyzót pontosan az élet kioltására alkalmas módon használta: létfontosságú szervet rejtő testrésze (a sértett fejére) irányítva, nagy erővel, több rendbeli erőbehatással. Ezen túlmenően, az eszközös bántalmazás mellett – együttesen mintegy 16-18 rendbeli erőbehatást gyakorolva a sértetre – ököllel is megütötte a sértettet, legalább közepes erővel.

[36] A nagyszámú sérülést eredményező, részben eszköz használatával párosuló, túlnyomórészt a fejre irányuló, nagyszámú esetben közepes, részben pedig nagy erővel végbemenő, még a sértett védekezésre képtelenné válása után is folytatott bántalmazás pedig a testi sérülés okozására irányuló szándékon túlmutat, amennyiben az I. rendű terhelt tudatában szükségképpen fel kellett merülnie a magatartása halálos eredmény okozására való alkalmasságának.

[37] A jogegységi határozatban vázolt szempontrendszer alapulvételével tehát az I. rendű terhelt magatartásában szinte definíciószerűen felismerhető valamennyi olyan életbeli körülmény, amelyek külön-külön is – ekként együttesen is – a sértett halálának bekövetkezése iránti közömbös viszonyulást igazolják.

[38] A halálos eredmény tekintetében megállapítható – legalább – eshetőleges terhelti szándék fennállásának megkérdőjelezésére alkalmatlanok a felülvizsgálati indítványnak a további bántalmazás elmaradására hivatkozó érvei.

[39] Ehhez képest – egyfelől – az I. rendű terhelt a nagyszámú, legalább 16-18 rendbeli erőbehatásra kialakult sérülés, köztük kemény agyburok alatti vérzés, koponyaalapi törés, többszörös kiterjedt kétoldali arccsonttörés, mindkét oldali csontos szemüreg külső fala darabos törésének okozásával sem a sértett sérelmére kifejtett bántalmazás időtartamát, sem pedig az erő kifejtést nem korlátozta.

[40] Másfelől, a terhelti szándékra a történeti tényállásban rögzített, megvalósult életbeli tényekből lehet következtetést vonni. Meg nem történt események (a sértett még hosszabb ideig tartó, még a tényállásban írthoz képest is súlyosabb sérüléseket eredményező ütlegetése) nem szolgálhatnak alapul a ténylegesen is végbement valóság tényeinek értékelésére, az I. rendű terhelt valóban tanúsított magatartását vezérlő szándékának megítélésére.

[41] Azt azonban rögzíti a tényállás, hogy a sértett a terhelti bántalmazás eredményeképp közvetett életveszélyes állapotba került; tehát a ténylegesen kifejtett magatartása is vezethetett volna a sértett halálához. Ebben az esetben pedig – az ezen eredményre kiterjedő szándék fennállása mellett – az emberölés kísérlete befejezett [Bfv.II.379/2022/11. (BH 2023.235.)].

[42] Ekként az alapügyben eljáró bíróságok törvényesen minősítették az I. rendű terhelt cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetéként a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérleteként.

[43] 4. Az I. rendű terhelt cselekményének maradéktalanul helyes minősítésére tekintettel a kiszabott büntetés csak akkor lenne vizsgálható, ha a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak volna ki, így a büntetést – a Btk. Általános Részének a büntetés alsó és felső határát érintő rendelkezéseire figyelemmel is – a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret figyelmen kívül hagyásával, avagy az irányadó büntetési tételkereten belül ugyan, de a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megszegésével szabták volna ki [Bfv.I.415/2016/7. (BH 2016.264.II.)]. A törvényes minősítés mellett a mérlegelési jogkörben, a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke viszont a felülvizsgálati eljárásban nem támadható [Bfv.I.1.502/2016/6. (BH 2017.219.II.)].

[44] Jelen esetben a bíróság jogerős ítéletében – a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezések alkalmazásával – három év szabadságvesztést szabott ki az I. rendű terhelttel szemben, amely a Btk. Különös Része alapján öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztésben meghatározott büntetési tétel alsó határát sem éri el, kiszabására azonban a felhívott enyhítő rendelkezés alapot adott. A büntetés kiszabására vonatkozó szabályt rögzítő, mérlegelést nem tűrő büntető anyagi jogi szabály sérelme ezért nem vethető fel.

[45] Következésképpen, a cselekmény törvényes minősítése mellett, a Btk. más szabályának megsértése nélkül a törvényes büntetési tételkeret határain belül kiszabott szabadságvesztés tartamának mérséklésére nem kerülhet sor.

[46] A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[47] A Kúria – a Kúria Elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezése nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[48] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[49] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. június 3.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzinger Márton s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró